

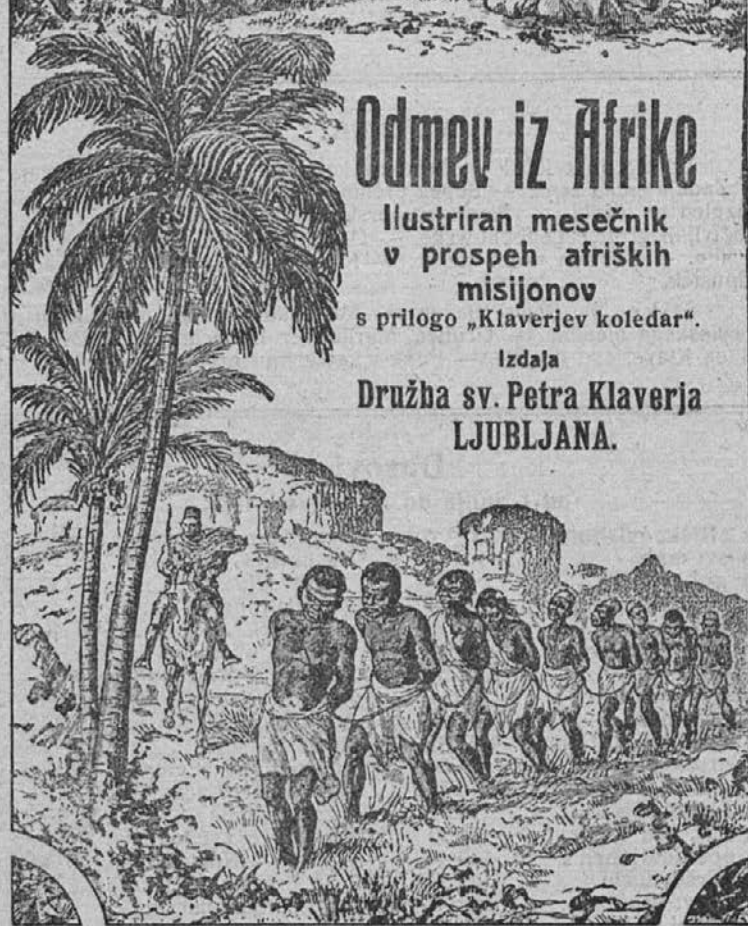

Odmev iz Afrike

Ilustriran mesečnik
v prosep afriških
misijonov
s prilogo „Klaverjev koledar“.

Izdaja

Družba sv. Petra Klaverja
LJUBLJANA.

Naročnina za „Odmev“ znaša

za novo leto 6 dinarjev, kot lani. Za inozemstvo: za Primorje 5 lir, za Češkoslovaško 5 Kč, za Švico 3 franke, za Ameriko 1 dolar, za Avstrijo

Naslov: Družba sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Miklošičeva cesta št. 3.

„Odmev“ (kot tudi „Zamorček“) bo izhajal vsak drugi mesec, po dve številki skupaj. Prosimo vljudno ljube naročnike, naj **naročnino vedno pošljejo naprej.** Onim pa, kateri lista v teku dveh mesecev ne poravnajo, moramo naznaniti, da ga jim ne moremo več dostavljati, ker stroški so vsepovsodi tako neznanski. Vendar upamo, da ostanete iz ljubezni in na čast presv. Srca Jezusovega našemu ljubemu misijonarskemu listu zvesti. Za pošiljatev naročnine se blagovoljite poslužiti priložene položnice. Onim pa, ki so naročnino že poravnali, jim bo morda prišla prav pri pošiljanju milodarov. — Za rešitev duš je vredno, da se nekaj žrtvuje. Za vse Vam „tisočero Bog plačaj!“

VSEBINA:

Srečno novo leto! — Pismo sv. kongregacije. — Dušna premija — Zadnja srčna želja. — Šopek premnogih sožalnic. — Iz misijonov: Razgled po Afriki. — Pismo zamorskega semeniščnika. — Zrno. — Doživljaji grofice Ledóchowske. — O pravem času. — Slovesna akademija. — Zahvala uredništvom. — Kronika. — Listnica. — Popolni odpustek.

Slike: Sv. Peter Klaver. — Misijonar-kapucin preoblečen v abesinskega meniha. — Grofica Marija Ter. Ledóchovska, ustanoviteljica Klaverjeve družbe. — Pouk v katekizmu pred zamorsko kočo.

Darovi

od 1. julija do 31. avgusta 1922.

Za afriške misijone Din	3001.38	Za zidavo cerkva Din	30.—
Za sv. maše	15.—	Za cerkev sv. Petra Klaverja	130.—
Za gobavce	30.—	Za misijonarje sv. Jožefa	10.—
Za stradajoče	5.—	Za nab. svetinjic	2.20
Za odkup	4912.25	Za mis. v Marienhill	25.—
Botrinski darovi	2941.25	Za tabernakelj	100.—
Zamorčkom	391.50	Za pom. misijonarke	15.—
Za semeniščnike	238.—	Brez določila	1549.02
Za katehiste	510.—	Za misijone: Cerar I.	12.50
Za kruh sv. Antona	4467.85	Dovšek Al. v zahvalo za uslišanje	13.—
Za otroško zvezo	56.50	Za mašno zvezo nabrano v Naklem	374.50
Za mašno zvezo	2410.55	na Brezjah	79.—
Za misijonsko zv.	95.50	Jos. Sedlar nabral	208.—
Za kat. tisk v Afr.	31.20		
Za posinovljenca	100.—		
Dar krščencem	142.50		
Za Klav. družbo	362.05		
Podporni prispevki	144.50		

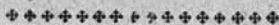

Odmev iz Afrike

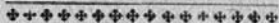
===== mesečnik s slikami =====
v pospeševanje afriških misijnov.

Izdaja

Družba sv. Petra Klaverja v Rimu.

Leto XX.

Ljubljana 1923.

III.

39254

Mh

39254

III Mh

~~39245~~

Kazalo.

	Str.		Str.
Uvodniki in sestavki.		Apostolska prefektura Kuban- go (Pismo monsignora Kei- ling)	38
Zadnja srčna želja	2	Apostolska prefektura Kunene (Pismo O. Wendlinga)	79
Molimo za več misijonarjev !	7	Lijonska misijonska družba.	
K jubileju našega visokega pastirja	33	Apostolski vikariat Zlato o- brežje (Pismo škofa Hum- mel)	66
Presveta evharistija in misijoni	34	Očetje družbe Jezusove.	
Njen testament	51	Apostolska prefektura Kvan- go (Pismo O. Marx)	20
Eno leto	73	Očetje Brezmadežne Device.	
Iz Vatikana	89	Apostolski vikariat Kimberlej (Pismo O. Porte)	37
Majhno darilo božjemu De- tetu za Božič	90	Kapucini.	
Zakaj hodimo med črnice? . .	99	Apostolski vikariat Eritreja (Pismo škofa Carrara)	23
Povesti in popisi.		Benediktinci.	
Razgled po Afriki	8	Apostolska prefektura Zulu- dežela (Pismo škofa Strei- cher)	68, 76
O pravem času	12	Dominikanci.	
Zivotopis črnega seminarista Pavel Sartre	26	Apostolska prefektura Vzh. Uele (Pismo O. Meyer)	34
Požrtvovalnost novokrščencev (Sr. Josipina)	27	Pisma domačinov.	
Sv. Jožef pomaga (O. Ludovik)	32	Pismo seminarista Mihaela Jave	11
Samostanček za črne sestre (Sr. Terezina)	39	Pismo seminarista Marko Mu- kadde	83
Črni čistilci Marijini (Škof- Streicher)	44	Kratki misijonski dopisi :	
Zamorski Stanislav (O. Mi- chaud)	44		
Mala junakinja sv. vere	45		
Spalna bolezen ali dremavi- ca (O. Ausorum).	47		
Vaški katechist (Škof Au- gouard)	71		
Duhovna žetev v misijonu . . .	83		
Spreobrnjenje zamorskega poglaverja (Sr. Marcijana)	84		
Rožni venec (P. Biegner)	85		
Lepi sadovi	92		
Misijonarji stavbeniki	93		
Ne pozabite katehistov	95		
Od leva napadena	97		
Misijonarjeva zahvala	100		
Misijonski dopisi.			
Očetje od Sv. Duha.			
Apostolski vikariat Gabun (Pismo škofa Martrou)	20		
		Str. 24, 41, 69, 81, 95	

	Str.		Str.
Kronika Družbe sv. Petra Klaverja :		Na praznik sv. Petra Klaverja	84
str. 14, 72, 103		Sv. Anton vsem pomaga	87
		Kaj je „Zamorček“	87
		Pojasnila o Družbi sv. Petra Klaverja	87
Raznovrstno.		Pomožna misijonarka za Afriko	88
Novoletno voščilo	1	Vesti iz propagande	48, 71, 86, 101
Pismo sv. Kongregacije za razširjenje vere	1	Molitev velikodušnega srca	91
Dušna premija	2, 17, 34, 53, 73, 91	Slavnost sv. Petra Klaverja	96
Sopek sožalnic povodom smrti naše drage ustanoviteljice grofice M. T. Ledóchowske	0	† Gabriela Göstl	101
Drobtinice in pregovori	9, 16, 22, 39, 40, 53, 81	O človek (pesem)	103
Doživljaji grofice Ledóchowske	11, 28	V pojasnilo mnogim	104
Slovesna akademija v spomin blagopokojne grofice Ledóchowske	73		
Iz naše listnice	15, 48, 86, 104	Slike.	
Naša prisrčna zahvala	16	Sv. Peter Klaver	1
Popolni odpustek	16, 32, 88, 110	Misijonar-kapucin preoblečen v abesinskega meniha	3
Dvoje pisem cerkvenih knezov	18	Grofica Mr. Ter. Ledóchowska, ustanoviteljica Družbe sv. Petra Klaverja	5
Čemu „Zveza afriškega tiska?“	31	Pouk v katekizmu pred zamorsko kočo	10
Afriški misijonarje jokajo po svoji materi	42, 65	Očetje Trinitarci s svojimi črnimi šolarji	17
Besede cerkvenega kneza kardinala Piffil	52	Podoba križanega Zveličarja	22
Blagemu spominu grofice Mr. Ter. Ledóchowske (pesem)	54	Sestra Vallery obvezuje gobavce	25
Izkaz od Družbe sv. Petra Klaverja razdeljenih misijonarskih milodarov v letu 1922	57	Grofica Mr. Ter. Ledóchowska na potovanju	29
K izkazu naših darov	63	Mati Božja	33
Leta 1922 v misijone poslani predmeti	64	Misijonarje iz reda Sv. Duha	36
Ze spet „Zveza afriškega tiska“	70	Samostanček sv. Križa (Basuto)	40
Kronika Družbe sv. Petra Klaverja	72, 103	Kako postavljajo zamorci hiše Presveto Srce Jezusovo	50
Blagoslov afriškega misijonarja	72	Marija Terezija Ledóchowska v prvih letih po ustanovitvi Klaverjeve družbe	50
Še nekaj sožalnic	74	Črni primicijant P. Atanzij Dogli	67
Dragocena obletnica	75	Cerkev sv. Terezije v deželi Basuto	73
Pismi dveh cerkvenih knezov ob priliki naše navoizvoljene vrhovne voditeljice	75	Takoimenovani malik „bas-bange“	80
		Zamorčki se učijo čitat	90
		Misijonar lomi kamen za novo misijonsko cerkveno	94
		Lev preži plen	98

Sv. Peter Klaver, apostol zamorcev, prosi za nas!

ODMEV iz Afrike

Katoliški mesečnik
za pospeševanje
afriškega misijonskega
delovanja.

V zvezi z mnogimi afriškimi
misijonarji urejuje

Klaverjeva družba.

Blagoslovljen po papežih
Piju X., Benediktu XV. in
Piju XI.

*Družba sv. Petra Klaverja želi vsem ljubim dobrot-
nikom in naročnikom
srečno in blagoslovljeno novo leto!*

Pismo sv. kongregacije za razširjenje vere.

Št. 2927/22.

Rim, 10. okt. 1922.

Vaše blagorodje!

Hitim, da Vam izrazim svoje odkritosrčno veselje visoki nalogi, katera Vam je bila pred kratkim izročena od generalnega kapitelnja Družbe sv. Petra Klaverja, ki Vas je izvolil za vrhovno voditeljico po nenadomestni izgubi častite ustanoviteljice grofice Ledóchowske.

Izvršujte svojo sveto dolžnost, utrjujte vsa započeta dela ljubezni do bližnjega v prosep svetih misijonov in razširjajte dalje podjetja in dela, katera dajo prezaslužni Klaverjevi družbi življenje, in pri katerih deluje mnogo duš z neutrudljivo gorečnostjo pod pokroviteljstvom svete Kongregacije.

Gotovo se bodo vsi dobri afriški zamorci veselili, da so našli v Vas drugo mater, katera jih ne bo nič manj ljubila kot prva in ki bo storila vse, kar je v njeni moči, da tem nesrečnežem pride na pomoč.

Stavite vse svoje zaupanje v Gospoda, ki Vas bo s svojo milostjo podpiral. Kot zagotovilo k temu Vam iz vsega srca podelim svoj sveti blagoslov.

Vašemu blagorodju najudanejši

*Visokorodni grofici
vrhovni vod. Klaverjeve družbe,
Rim.*

*G. M. kardinal Van Rossum,
prefekt,*

*† Fumasoni-Biondi,
nadškof Dioklecije,
tajnik.*

Dušna premija!

**V namen naših naročnikov in dobrotnikov opravijo
afriški misijonski škofje in misijonarji
letno 500 svetih maš.**

Zadnja srčna želja.

Tale poziv je napisala naša blaga ustanoviteljica in vrhovna voditeljica malo pred svojo smrtjo. To je njena zadnja prošnja, njen testament vsem prijateljem afriških misijonov. Naj bi ga vsi upoštevali ter skušali na ta ali oni način izpolniti zadnjo srčno željo svetniške žene. Glasi se ta prošnja:

„Za prihodnje leto bi prosila, da sodelujete pri zelo važnem in skrajno potrebnem misijonskem delu. Mislim na „Zvezo afriškega tiska“. Že leta 1920, ko sem to za Afriko tako potrebno delo započela, sem tudi obširno razložila, kako času primerno je. Spet in spet moram ponavljati in povdarjati, kar sem tedaj pisala. Saj vidimo tudi v Evropi, kako smatrajo tisk za enega najvažnejših pripomočkov za nravni prepород človeštva. Zato ustanavljajo vsepovsod tiskovna društva; škofje navdušujejo v svojih pastirskih listih s plamtečimi besedami vernike, naj tisk podpirajo. Pa naj ne bi bilo potrebno za Afriko, kar je potrebno pri nas? Je potrebno, še bolj je potrebno. In skrajni čas je, da tam v tem oziru kaj storimo. Zamorce žeja po knjigah, zlasti še zdaj po svetovni vojni. To hrepenenje domačinov dobro izrabljajo protestanti, ki Afriko kar preplavljajo s knjigami in časopisi v zamorskih jezikih. Katoliški misijonarji se na vso moč trudijo, da bi storili isto. A kdo naj jim tiska

knjige, pisane s toliko marljivostjo in dostikrat med največjimi težavami? V nekaterih krajih Afrike je bilo res mo-

„Veruj v enega samega Boga!“ Misijonar-kapucin preoblečen v abesinskega meniha.

vendar vem, da bi en sam tak katekizem lahko pridobil za sv. vero več narodov!

Kaj naj torej storimo, kako pomagamo? Treba je ljudi in denarja, sem zapisala že ob ustanovitvi „Zveze“. Ljudi, da bi se namreč pomnožilo število pomožnih misijonark in bi mogli v naših dveh tiskarnah v Rimu in poleg Solnograda tiskati večje število knjig. Denarja, da bi mogli delo, ki ga sami ne zmoremo, oddati drugim tiskarnam.

goče ustanoviti tiskarne, ki vzorno delujejo. V drugih krajih je to nemogoče. Razen tega je treba za tiskarne denarja, mnogo denarja. Odkar pa so misijonarji slišali o naši „Zvezi“, se obračajo do nas še češče kot prej, naj bi jim njih rokopise tiskali. Prav zdaj leži pri meni 11 rokopisov, katerih tisk bi stal 360.000 lir, skoraj 6 jugoslovanskih milijonov. Kako naj spravimo te na svetlo? Misijonarjem pa prošnjo odkloniti — saj mi srce krvavi. Ko

Pač smo prejeli v preteklem letu lepo vsoto 59.271-35 lir za „Zvezo afriškega tiska“. Potrebovali pa bi še enkrat, da, štirikrat toliko. — Dragi prijatelji, dvignite se, pridobivajte nam novih udov in dobrotnikov za „Zvezo“. In če še sami niste ud, dajte, pristopite. *) Ob smrtni uri Vam bo to dobro delo sladka tolažba.

Prosim pa Vas druge pomoči, bolj cenene, a tudi potrebne in koristne:

Pomagajte tisku potom tiska!

Komur je Bog dal dar za pisanje, naj žé bo duhovnik ali posvétni mož, žena, dekle, naj ta svoj dar posveti od časa do časa dobri stvari! Priobčujte članke in pozive v raznih listih in koledarjih, poučite ljudi o pomenu in važnosti „Zveze afriškega tiska“ ter jih navdušujte, naj pristopijo. A nikoli ne pozabite praktične strani t. j. navedite visočino zneska in kam ga je treba poslati! Toda ni še dovolj! Ni dovolj, da bi take članke pisali in poslali meni, ki naj bi vse nadalnje oskrbela. Skrbite sami, da pridejo ti članki v liste. Saj ima marsikdo tesne zveze z gospodi uredniki. Preskrbi naj, da vrinejo v svoj list tu in tam tudi take članke; mnogo dobrega bodo storili z njimi.

Na ta način, blagi prijatelji in sotrudniki, bi našemu misijonskemu delu mnogo pomagali in jaz bi Vam bila iz srca hvaležna. Dobro bi bilo če bi blagovolili dotične številke lista poslati podružnici Družbe sv. Petra Klaverja v Ljubljani, Miklošičeva cesta št. 3.

Ako jih želite, Vam drage volje pošljemo izvlečke iz pisem misijonarjev, ki Vam bodo pričala, kako zelo so misijonarjem knjige v zamorskih jezikih potrebne. Tudi „Odmev“ prinaša večkrat take dopise. Kajne, saj ne bom prosila zaman?

Pomislite, da je name vplival en sam stavek v neki knjigi kardinala Lavižerija tako, da sem zapustila svet, se povsem posvetila misijonom ter tekom časa ustanovila Klaverjevo družbo, misijonom v pomoč. Tako nam lahko tudi en sam stavek kakega časniškega članka pridobi celo vrsto dobrotnikov in morda celo več pomožnih misijonark. Kakor je bila nekoč kri mučencev seme novih kristjanov, tako je v naših časih tintnik in dopisovanje v liste seme kristjanov, pravi Ljudevit Veuillot. O, naj bo tudi vaš tintnik blagoslovljeno seme za Afriko, ki bo rodilo mnogo dobrotnikov in pomožnih misijonark v prosep „Zveze“.

*) Ustanovnik postane, kdor plača enkrat za vselej 5000 Din, dosmrtniki plačajo 500 Din, podporniki letno 20 Din, redni udje letno 5 Din.

V nebesa je odšla, predraga, dobra mamica:
Zamorčki bridke solze točijo,
in misijonarji zanjo molijo. —
A duša njena zre z nebes na nas
in kliče nam:
„Ljubite sveto Jezusa Srce,
rešujte otroke Kamove!“

Blagi prijatelji Klaverjeve družbe! Ako hočete posebno počastiti spomin rajne ustanovnice naše družbe in si zagotoviti njeno priprošnje pri Bogu, podpirajte „Zvezo“, ki je bila rajni tako pri srcu, za katero je skrbela in delala še zadnje dni svojega življenja. Molite, darujte zanjo, seznanjajte z njo druge, pridobivajte ji nove ude in dobrotnike!

Šopek iz premnogih sožalnic povodom smrti naše drage ustanoviteljice gro- fice Marije Terezije Ledóchowske.

Mir, s katerim je umirala, je dokaz, da se je le vrnila v domovino. Sicer pa za vernega kristjana ni nič čudnega, da je življenje, ki je bilo povsem posvečeno Bogu in skrbi za bedne, našega usmiljenja najbolj potrebne duše v temni Afriki, končalo v objemu Gospodovem. Vsi afriški misijonarji s svojimi izpreobrnjenci in katehumeni darujejo, kakor je rajna sama želela, svoje molitve za njen dušni mir. Saj je to njih dolžnost za neštete dobrote. Naj Vaša družba nadaljuje veliko delo svoje prevzorne ustanoviteljice, dokler bodo črnici v Afriki Vaše pomoči potrebni.

O. Constantin, vrh. asistent belih očetov.

Bridki udarec, ki je zadel Klaverjevo družbo, je našel glasen odmev v servitskem redu, kjer smo vsi občudovali častiljive rajnice neumorno gorečnost in čudovito delavnost za afriške misijone. Ves red, zlasti še misijonarji v deželi Svazi, ki so dobivali od preblage rajne toliko dobrot, Vas zagotavljajo, da bodo svojo hvaležnost vedno kazali z molitvami in s prošnjami pri sv. mašah za to blago dušo . . .

O. Sartori, generalni vikar servitov.

V vseh deželah so mnogi občudovali vero in nezlomljivo delavnost ustanoviteljice Klaverjeve družbe. Toda jaz, ki sem jo osebno poznal, odkar se je naselila v Rimu (via Lanza), sem poznal tudi natančneje plamenečo njeno gorečnost, s katero je v vseh težavah vodila svojo družbo, ki je bila tako izdatna pomoč za afriške misijone . . . Zdaj čuva z nebes in bo vedno čuvala svojo ljubljeno družbo. Pač čutimo z Vami vso bol te ločitve, sladka tolažba pa nam je spomin na svetniške čednosti nje, ki jo objokujemo.

O. Bricet, misijonar lionski.

Mnogo tisoč duš, rešenih s pomočjo Vaše častiljive ustanoviteljice in matere jamči, kakor je gospod sam obljubil, za njeno zveličanje in srečno večnost. Darujemo za

njo naše molitve. Rajna pa bo molitve darovala Bogu za svojo družbo, ki jo je ustanovila po sami previdnosti božji, da podpira misijonarje v njih junaškem delovanju. Opat Beretta, Unic Cleri, nadškofijski komisar, Milan.

Malo dni pred smrtjo nam je še poslala tako zaslužna Vaša vrhovna ustanoviteljica svoje zadnje pismo. Bolest, s katero je ta čednostna in junaška duša pisala zadnji poziv za podporo svoje družbe, kateri je posvetila v duhu ljubezni in samodarovanja vse svoje življenje, bo gotovo našla glasen odmev v srcih vseh, ki so imeli srečo rajno poznati in so njeno veliko delo umevali. Upošteva je njeno poslednjo voljo bodemo v svojih listih na vso moč podpirali družbo, ki leta in leta tako blagonosno deluje za ljudstvo v Afriki. Kapucini v Etijopiji, ki so sprejeli toliko dobrot od blage rajne, je ne bodo pač nikoli pozabili. Kakor dehteče cvetke, z našimi solzami orošene, bode naš hvaležni spomin na njo krasil njen grob. Kar je v življenju storila, ne bo prešlo; ampak duh, ki ga je zbudila in gojila, bo v vernih srcih živel in deloval. Ta plemenita in čista duša, ki je živela le za družbo in Afriko in je z vso gorečnostjo in neomahljivo vero delovala za svoj vzvišeni namen, bo varovala in čuvala svoje delo tudi še nadalje. Želimo njeni naslednici isto vero in isto navdušenost; naj bi hodila po istih potih ter imela pred očmi vzvišeni vzor, ki ga je imela rajna grofica Ledóchovska.

O. Jožef Anton iz Pesiceta, kapucinski general.

Prepričan sem, da bo iz dežele zveličanih, kjer sedaj biva, velika pokojnica svojim hčerkam in vsi družbi vedno ob strani stala, kakor je s svojimi nenavadnimi darovi družbo za svojega življenja najvzorneje vodila.

Kanonik Campana, Lugano.

Zagotavljam Vas, da ne bom nikoli pozabila apostolske vere in ljubezni nje, katero v svoji hiši svoječasno sprejeti sem imela srečo in čast. Ne vem, kako bi Vam bolje dokazala, kako je tudi meni pri srcu družba, ki je rajna toliko zanjo skrbela, kot s tem, da jo bom v listih kar najtopleje priporočala. Grofica San Marco, Turin.

Z vsem srcem sočustvujem v Vaši boli ob izgubi Vaše ustanoviteljice. V Vaši družbi vidim delo previdnosti božje. Vaša ustanoviteljica je darovala svoje življenje ter dosegla krasne sadove z družbo, o kateri smo mislili, da v teh vase zaljubljenih in sovražnih časih ne bo imela uspehov.

Vitalius M. Rim.

Praznota, ki jo je pustila grofica Ledóchowska v svojem apostolskem podjetju za seboj, je neizmerna. Upam pa, da bo njena molitev pred prestolom božjim njeno apostolsko družbo vedno spremljala in jo storila še bolj rodovitno in plodonosno.

Odvetnik Tamarij de Simone, Neapel.

Iz misijonov: Razgled po Afriki.

Dahomej. Pokrajine, katerih prebivalci se do zdaj ali niso zmenili za misijone ali so jim bili naravnost sovražni, iskreno prosijo za misijonarje. Med temi je gorata dežela Dassas, kjer so vasice sezidane kakor orlovska gnezda med pečinami; s tem se domačini namreč zavarujejo pred sovražnimi napadi bojevitih Abomejev. Med vojno je bila ta dežela brez misijonarjev, in tako se je vgnezdila v njej kriva vera. A že se je priglasilo 600 katehumenov, zlasti mladih mož. Izpreobrnjenje žensk je zaradi tu običajnega mnogoženstva zelo težavno. — Isto hrepenenje po sv. veri opažajo misijonarji ob jezeru Aheme, v Suketu in Porto-Novu; to so zelo močvirnate pokrajine, zlasti ob času deževja. Vse te vasi smo izročili posebnemu varstvu častitljive Terezije od malega Jezusa. Domačini, pred kratkimi leti še posebno divji in belokožcem sovražni, so danes čisto izpremenjeni, naukom sv. vere zelo dostopni. — V duhovnem semenišču, ki je moralo za časa vojne prenehati, je spet devet gojencev. Tako bomo v nekaj letih imeli več domačih duhovnikov. Tudi s šolo za katehiste smo spet pričeli; 12 učencev imamo v njej. 11 sester domačink deluje zelo blagonsno. 18 šol obiskuje približno 3000 učencev.

Spodnji Niger. Suženjstvo se je kakih 50 let sem izpremenilo v nekako stalno službo, iz katere pa se je mogoče z ne previsoko vsoto denarja odkupiti. Težja je rešitev žen iz suženjstva mnogoženstva; odkupiti jih je mogoče le za 1000 do 2000 lir. Kadar je dekle prosto, jo je treba poučiti v katekizmu in v domačih delih, da jo lahko potem kak kristjan poroči.

Matadi. Protestanti imajo tukaj že tri velike misijone s svojimi šolami. V vsej pokrajini je 50 katoliških vasi; žalibog je zaradi pomanjkanja sredstev bilo mogoče nastaviti le 12 katehistov. 170 otrok je prešlo iz protestanskih šol k misijonarjem. A če ne bo od nikoder izdatne pomoči, bodo jih morali polovico spet odpustiti. Mnogo je bolnikov,

ki imajo dremavico ali druge bolezni, dalje katehumenov, ki prihajajo k pouku po tri do štiri dni daleč; vsi ti pričakujejo od nas pomoči. Da bi se razločevali od protestantov, katoliški verniki in katehumeni iskreno prosijo svetinjc in rožnih vencev.

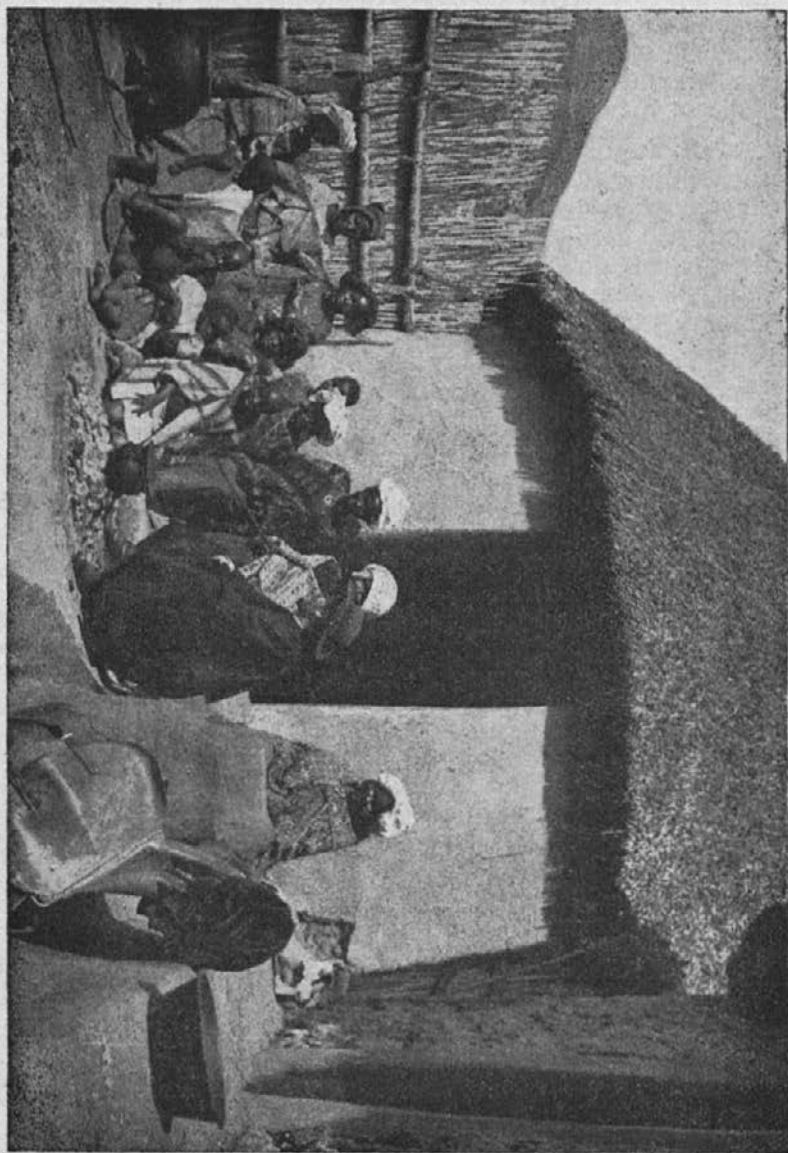
Kvango. Brat Karel iz jezuitskega reda, čigar prošnjo za podporo zamorskih mizarjev smo svoječasnno objavili, se srčno zahvaljuje za poslane darove. S temi je mogel nakupiti več orodja in preskrbeti z njim razne delavnice; tam izgotovljeno pohištvo lahko za lep denar prodaja. Veri kakor prosveti napredek v rokodelstvu mnogo koristi. Tudi krščanske poroke pospešuje, če imajo ljudje stalen zaslužek.

Tananarivo (Madagaskar). Sestre božje Previdnosti izrekajo v imenu malih sirot najiskrenejšo zahvalo za poslano obleko, rožne vence in svetinjice. Draginja na Madagaskarju strašno raste. Otroci, v misijonih odgojeni, so nam veliko veselje in tolažba, ker junaško vstrajajo v svoji gorečnosti; več jih je že umrlo zelo zgledne smrti. Sestre božje Previdnosti oskrbujejo pet misijonskih postaj; 21 evropskih in 21 sester domačink deluje v njih. To število bodo kmalu pomnožile nekatere novinke in deklice, ki so prosile za vsprejem. Sestra Berhmans, prejšnja prednica, ki je večkrat dopisovala v „Odmev“, se je leta 1919 vrnila v Evropo. Hudo bolna je in najbrž ne bo več videla svojega ljubljenega misijona.

Gornji Kassai. Dasi število učencev vedno raste, nismo še mogli pričeti z zidavo nove šole. Vpisanih je 100 otrok, kristjani in pogani; 80 do 90 jih redno obiskuje pouk. Misijonske sestre se zlasti trudijo, da bi odkupile čim največ deklic, ki so določene v zakon možem, ki žive v mnogoženstvu. Odkupnina za eno deklico znaša 70 do 210 frankov. (Naših dinarjev pa je treba precej več. Ured.)

„Jugoslovani, Poljaki in Ogrji se po pravici imenujejo jez islama. Če pa želijo to ime še dalje nositi, morajo posebno afriške misijone podpirati, ker tukaj je sedaj krščanstvo in spreobrnjenje poganov od strani islama zelo v nevarnosti.“

P. MLAKIČ,
misijonar v Kartumu, Afrika.

Pouk v katekizmu pred zamorsko kočo.

Pismo zamorskega seminarista Mihaela Jave svojim dobrotnikom.

To pismo velja vsem blagim dobrotnikom misijonov, posebno pa še spoštovani družini N. na Štajerskem, ki je pomagala k ustanovitvi prostega mesta za tega semeniščnika.

Moji predragi dobrotniki v Kristusu Gospodu!

Veliko veselje mi dela, da Vas je ljubi Bog še ohranil. Prosim ga, naj Vam nakloni še mnogo let, da mu boste mogli tu na svetu zvesto služiti.

Zahvalo Vam izrekam za vse, kar ste mi pretekla leta dobrega storili; zahvalo za vse Vaše molitve, za vso Vašo dobrotljivost. Prosim Boga, ki se je ponižal, da je za nas otrok postal, naj rosi na Vas ves svoj blagoslov.

Jaz sem vedno zdrav. S pomočjo božjo upam bolj in bolj napredovati tako v dušni popolnosti kakor v znanosti.

Prosim Vas, moji blagi dobrotniki, da me podpirate s svojimi molitvami, a ne samo mene, ampak tudi moje sošolce in ves moj narod. Res, da se število vernikov od dne do dne množi, toda misijonske postaje so tako oddaljene druga od druge in poganov je še tako ogromno število; verniki sami so tukaj čestokrat tako oddaljeni od cerkve, da ne pridejo lahko kdaj do skupne molitve.

Dragi moji dobrotniki, naj bo vedno z Vami preblažena Devica Marija!

Prespoštljivo vdani Vaš hvaležni otrok

̄Mihael Jave.

Doživljaji grofice Ledóchowske.

Pozimi 1898 sem bivala nekaj tednov v naši podružnici v Monakovem. Ob nedeljah sem prirejala zdaj v tem zdaj v onem društvu predavanja o afriških misijonih. Nekoč me je prosil neki duhovnik, voditelj društva rokodelskih pomočnikov, naj govorim tudi njegovim društvenikom o misijonih. Drage volje sem se vabilu odzvala. Preživela sem s svojima spremljevalkama med dobrimi mladeniči prav prijeten večer. Nisem pravzaprav predavala ampak neprisiljeno pripovedovala o žalostnih razmerah ubogih črncev, o njihovem praznoverju, o njihovih divjih navadah, o blagodejnem vplivu misijonarjev in o naši dolžnosti, da jih v njih težavnem delovanju podpiramo, če mogoče s kakimi darovi ali vsaj z molitvijo. Z vidno pozornostjo so me dobri fantje poslušali. Kajpada nisem nič omenila o kakem nabiranju

denarja. Pač pa sem jih prosila, če bi mi vsaj nekateri odkupili nekaj razglednic, izkupiček pa bo šel za misijone. Pomočniki so to rade volje storili, in videlo se jim je, da so veseli, ker morejo tudi vsaj nekoliko prispevati za tako plemenit namen. Ločili smo se drug z drugim prav zadovoljni.

Drugi dan pozvoni pri pisarni naše podružnice. Takoj nato prinese vratarica pismo na me naslovljeno. Oddal ga je bil mladenič, ki pa je takoj spet odšel, češ, da odgovora itak ne potrebuje. Odprem pismo. In kaj najdem v njem? 520 mark denarja in tele vrstice: „Gospa grofica! Priloženo Vam pošljem 520 mark. To je vse moje premoženje, kar sem si ga do sedaj prihranil. Porabite ta znesek za uboge zamorce, ki ste nam o njih včeraj govorili.“

Kdo bi dvomil, da je ime tega mladeniča vpisano z zlatimi črkami v knjigo življenja? Spoznala ga bom na sodnji dan.

In spet je bilo zjutraj po mojem predavanju v nekem mestu znanem po vernosti svojih prebivalcev. V omenjenem predavanju sem poslušalce posebno vnemala, naj bi se v prav obilnem številu naročili na naš mesečnik „Odmev iz Afrike“.

Vstopi močna ženska že bolj v letih s košarico na roki, pač kuharica, ki gre na trg nakupovat. Vsa srečna mi izroči precej dolg zapisnik novih naročnikov in mi važno našteje denar za naročnino. — „To je pa res lepo“, pravim ter pogledam imenik. Čudno, sama imena visokih gospa. Začudena pogledam ženo. „Povejte mi, kako pa ste pridobili te milostne gospe za list. Kakor sem že sama večkrat izkusila, to ni tako lahko.“

Dobra kuharica se na široko in zadovoljno nasmeje. „O, to vam že lahko povem. Naročila, to se pravi plačala sem za sedaj jaz. Mislila sem namreč: Če gospoda dobijo list vsak mesec v hišo, ga ta ali ona visoka gospa morda vendar kdaj pregleda in se odloči, da ga naroči. In če ne, ni take nesreče — storila sem dobro delo.“

Klobuk doli pred tako kuharico!

O pravem času.

Pripoveduje misijonska sestra v Vzhodni Afriki.

Neko popoldne, pravkar sem hotela začeti s poukom, prihiti mlad zamorec v misijon in me prisrčno prosi, da bi šla z njim k bolni ženi, ki želi govoriti z menoj. Ker pa

je bila dotična vas dobro uro daleč od misijona in je sel na moje vprašanje izjavil, da ni smrtne nevarnosti, ga pošljem domov z obljubo, da pridem po končanem pouku. Toda komaj je mladenič odšel, se me loti čuden nemir in neki notranji glas mi pravi, naj se podvizam. Izročim torej nadzorovanje neki večji deklici, ter se odpravim na pot. Dospevši v označeno kočo, najdem mlado, zelo shujšano ženo, ki me iskreno prosi, naj jo takoj krstim. A ker se mi ni zdela še tako slaba, ji obljubim poslati drugi dan misijonarja in zdravil. Toda bolnica ni hotela nič slišati o odlašanju; precej je želela prejeti sv. krst, da bi, kakor je dejala, prišla čim prej k svojemu otroku, ki je pred kratkem, takoj po sv. krstu umrl. Toda nisem se mogla prav odločiti; bila je namreč žena nekega pogana in v slučaju, da bi spet ozdravela, bi ji utegnil mož delati v izvrševanju verskih dolžnosti velike zapreke. Zato ji prigovarjam, naj potrpi in počaka drugega dne ter se poslovim. Komaj pa stopim iz koč, začne bolnica po zamorski šegi z zateglim glasom tarnati: „O, kako sem zdaj uboga; morala bom umreti brez sv. krsta in nikdar več ne bom videla svojega otroka. Katehist me ni hotel krstiti in tudi sestra nima usmiljenja z menoj. Ljubi Bog me torej noče, jaz uboga reval!“ Priporočim jo ljubi Materi božji, naj ji pravočasno pride na pomoč. Tako grem nekaj časa svojo pot; kar me zopet obide oni čudni nemir. Obstanem nekoliko in pomislim, nato pa se brž vrnem k bolnici ter jo krstim na ime Marija. Blažen smehljaj je prešinil obraz srečne krščanke, ko mi je hvaležno stisnila roko in pokazala proti nebu, kakor bi hotela reči: „Sedaj pa grem v nedesa.“ Hitela sem domov, ne da bi čutila v srcu kako posebno zadovoljnost.

Ko grem drugo jutro k sv. maši, me je že čakal pred cerkvijo katehist dotične vasi ter mi naznanil, da je bolnica prejšnji večer mirno zaspala v Gospodu. Kako sem bila sedaj vesela, da sem slušala notranji glas in se iz srca zahvaljevala Bogu, da sem bila vredna biti njegovo orodje pri rešitvi te duše.

Slovesna akademija

v spomin blagopokojne g. M. T. Ledóchowske.

Split (Dalmacija). Tudi naše mesto, dasi je tako daleč zabredlo v pokvarjenosti, ne pozabi na najidealnejše in glavno, na misijonsko delo. Tudi tu žive ljudje s trdnim prepričanjem za nekaj višjega, veličastnejšega in trajnejšega. Splitski katoličani dobro vedo, da je naj-

lepša naloga vseh katoličanov, da posvečajo kar največ skrbi ubogim bratom, ki še tavajo v temi brezverstva in poganstva. Na to častno in plemenito nalogo naj noben katoličan nikdar ne pozabi.

Najlepši in najsijajnejši zgled nam je sv. Peter Klaver, za njim pa vsi oni številni misijonarji, ki gredo daleč preko morja, lačni in bosí, da ponese prosveto bednemu ljudstvu in da oznanjajo Vsemogočnega, ki edini more rešiti vse narode.

Tudi pokojna gospa grofica Mar. Terezija Ledóchowska ostane vsem katoličanom v spominu kot vzor visoke in plemenite žrtve za naše večne ideale. O priliki njene smrti je priredila skupina mladih ljudi v org. jug. kat. srednješol. dijaštvo slovesno akademijo s sledečim vzporedom:

Akademijo je otvoril s pozdravom in nagovorom P. T. in pozval cenjene poslušalce, da zakličejo dragi pokojnici: „Slava!“ Po dobrouspeli deklamaciji tov. B. je B. R. izčrpano predaval o cilju in namenu Klaverjeve družbe, o neumornem delovanju blage pokojnice in predstavljal jo je vsem katoličanom kot najlepši vzor. Nato je sledila slovesna predstava v enem dejanju „Pomagajmo Afriki“, ki sta jo nalašč za ta dan napisala Radica in Franulavič.

Tako je tudi tu položen temelj tej vzvišeni akciji, ravno v onih težkih dnevih, ko se je sveta duša plemenite pokojnice poslovila od nas, da gori moli za nas uboge sirote... in za naše brate, ki so tam preko morja v daljni Afriki... Bog bo uslišal njene prošnje in usmilit se njenega milega smehljaja!

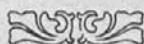
Izrekamo iskreno zahvalo slavnim uredništvom vseh listov in časnikov, ki so se ob smrti naše častitljive ustanoviteljice in vrhovne voditeljice, grofice Marije Terezije Ledóchowske, spominjali blage pokojnice z besedami priznanja velikega njenega dela, in ki so izrazili tudi nam svoje sožalje ob prebridki izgubi.

Družba sv. Petra Klaverja
za afriške misijone in za osvoboditev sužnjev.

Kronika Družbe sv. Petra Klaverja.

Rim. V pondeljek, 25. septembra m.l., je bila naša nova vrhovna voditeljica Marija grofica Falkenhayn sprejeta v posebni avdienci pri sv. Očetu Piju XI., katera je trajala nad četrto ure. Sv. Oče

so izvolili dati novi vrhovni voditeljci Družbe znake posebne naklonjenosti in očetovske dobrotljivosti. Poizvedovali so natančneje o napredku družbe, nakar so jo blagoslovili in vse njim predložene narčerte. K sklepu avdiencie so smele pristopiti tudi njene asistentinje in poljubiti sv. Očetu roko in nogo, nakar so jih sv. Oče istotako blagoslovili. Tako naj Družba sv. Petra Klaverja, kot pod vodstvom blagopokojne ustanoviteljice tudi v bodoče v tesni zvezi s sv. Stolicco in in pod posebnim blagoslovom „očeta krščanstva“, deluje za svete zadeve razširjanja božjega kraljestva v Afriki!

LISTNICA

Neki duhovnik pošilja 20 Din ter piše: „Teh 20 Din je daroval 80 leten starček, ki je svoječasnno živel v ugodnih premoženjskih razmerah, a je sedaj zelo ubog. Navzlic temu si pri svojem uboštvu marsikaj pritrga, da more pomagati še bolj potrebnim. Pred vsem bi rad podpiral misijone, če bi le mogel. Pošilja vsaj teh 20 Din. — Ko mi je denar prinesel, sem se resnično čudil ter si mislil: Ko bi vendar drugi, v obilnosti ali vsaj v boljših razmerah živeči, storili tudi svoje, koliko duš bi bilo mogoče rešiti!“

Duhovnik, podpornik družbe, piše: „Težko pričakovane koledarčke smo pravkar dobili. Kakšno veselje za otroke! Prosim, pošljite mi še 20 Klaverjevih koledarjev in 20 koledarčkov za otroke. Denar pošljem takoj, ko koledarje dobim. Naj bi drobni knjigi prinesli mnogo veselja v verne družine ter več in več umevanja za misijonsko delo.“

Marijana N. pošilja veliko vsoto za rožne vence, škapulirje in svetinjice ter piše: „Čutim srčno potrebo, nekaj storiti na čast brez madeža spočeti Devici Mariji. Postavila sem si življensko nalogo, vse, s čimer morem po svoji volji razpolagati, porabiti za rešitev zamorcev v Afriki.“

Goreča podpornica nam pošilja krstno darilo za zamorskega otroka ter piše: „Ta znesek mi je izročil ubog fantič, sirota brez starišev; je veš njegov zaslužek, kar ga je dobil, ker streže pri sveti maši. V zahvalo, ker je srečno prestal težko operacijo, želi, naj bi bil krščen zamorski otrok na ime Frančišek Ksaver.“

Neki dijak piše: „Priredil sem na gimnaziji malo zbirko za misijone; vrgla je 120 Din. Želel bi, da bi bila zato 2 zamorska otroka krščena, eden na ime Jožef, na čast sv. Jožefu, ki mi je že v tolikih potrebah pomagal, drugi na ime Anton Alojzij.“

Naša prisrčna zahvala.

Vam ljubi dobrotniki afriških misijonov, Vam zvesti naročniki, ki vedno točno pošiljate naročnino, Vam velja naša prisrčna zahvala. Vse žrtve, vsi milodari, katere ste v preteklem letu prinesli za misijone, so z zlatimi črkami zapisani v knjigi življenja. Vsak korak, ki ste ga storili, vsaka beseda, ki ste jo izgovorili za misijone in Klaverjevo družbo — stotero bo poplačano!

Ljubi prijatelji, ostanitenam zvesti tudi v bodoče, ostanite nam zvesti Vaše celo življenje! Pridobivajte nam novih prijateljev, pridobivajte „Odmevu“ novih naročnikov!

Božje Srce Jezusovo se bo celo večnost z ljubeznijo in dopadenjem vsega tega spominjalo, kar smo storili za rešitev duš. To božje Srce bo tudi milostno varovalo in blagoslavljalalo vse naše drage.

Sv. M. Alakok.

Popolni odpustek,

ki ga lahko dobijo udje Družbe sv. Petra Klaverja:

- 2. februarja**, praznik Češčenja Marijinega.
24. februarja, praznik sv. apostola Matija.

Pogoji: Vreden prejem zakramentov sv. pokore in presv. Rešnjega Telesa, obisk cerkve, molitev za razširjanje sv. vere in po namenu sv. očeta.

Ponatis člankov iz „Odmeva iz Afrike“ ni dovoljen, ponatis misijonskih pisem in poročil le z natančnim podatkom virov.
 Izdaja Klaverjeva družba v Rimu. Odgovorni urednik: Dr. J. Jerše.
 Natisnila tiskarna „Tiskovno društvo“ Kranj.

Agitirajte za „Odmev“

na čast in iz ljubezni do presv. Srca Jezusovega.

Božje srce Jezusovo žeja po dušah. Ako želiš napraviti presv. Srcu posebno veselje in mu rešiti duše, potem pridobi kakega novega prijatelja, ki bo pomagal in prišel na pomoč zapuščenim dušam (misijonom) v temni Afriki. To storiš najlaže, če pridobiš „Odmevu iz Afrike“ novih naročnikov, ker z branjem tega lista se vname tudi ljubezen do misijonov. Če jih ne moreš pridobiti mnogo, enega pa vsaj čisto gotovo. Ne odbij te ljubezni presv. Srcu Jezusovemu, dal ti bo večno plačilo za vsakega novega naročnika. Z imenom novega naročnika pošlji obenem tudi naročnino.

Na delo za Boga in rešitev duš!

Nekaj opomb

o Družbi sv. Petra Klaverja.

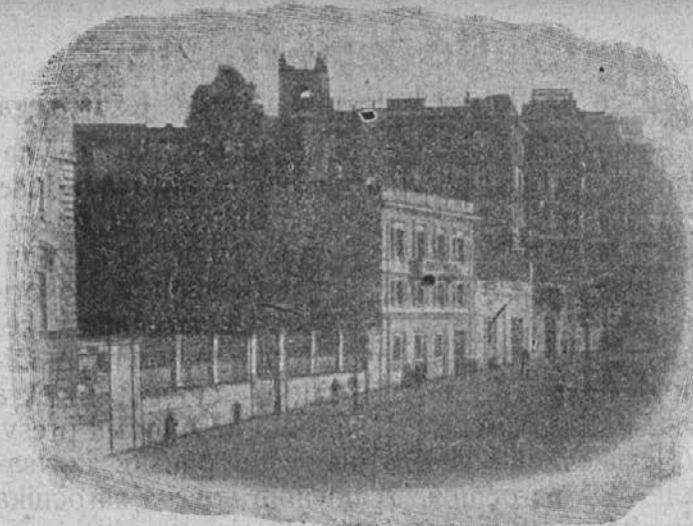
Družbo sv. Petra Klaverja je z izrečnim dovoljenjem tedaj vladajočega sv. očeta Leona XIII. leta 1894. ustanovila grofica Marija Terezija Ledóchowska. Leta 1910. jo je sv. Stolica končno veljavno potrdila.

1. Namen družbe. Pomagati hoče pri spreobrnjenju zamorcev s tem, da podpira vse afriške misijone.

2. Ustroj družbe. Obsega: versko družbo pomožnih misijonark za Afriko, na katero se priklopijo vnanji udje, podporniki in podpornice.

3. Sredstva. Z besedo in tiskom skuša družba buditi v vernikih zanimanje in navdušenje za misijone. Verniki naj bi pomagali misijonom z molitvijo in z darovi v denarju ali drugi v misijonih potrebnih rečeh (z obleko, svetinjcami, rožnimivenci, mašno obleko, kelhi, monštrancami itd.) Tudi skuša družba potom svojih listov vzbujati misijonske poklice.

4. Pozamezni oddelki. Mašna zveza (enkratni prispevek 3 D). — 2. Udeležniki (letno 2 D). — 3. Otroška zveza za Afriko (letni prispevek 75 par). — 4. Kruh sv. Antona. — 5. Botrinski dar za poganškega otroka (najmanj 60 D). — 5. Darilo za odkup sužnjev (za enega najmanj 120 D). — 6. Darilo za posinovljenje zamorskih katehistov (letno 500 D). — 7. Darilo za posinovljenje zamorskih semeniščnikov (letno 500 D). — 8. Ustanove za zamorske seme-

Prvi dom Klaverjeve družbe v Rimu, via Lanza.

niščnike (glavnica 15.000 D). — 9. Zveza afriškega tiska (letni milodar 20 D). In še druge nekatere slične ustanove.

5. Obseg. Naselbine, podružnice in oddajališča v Jugoslaviji, Italiji, na Češkoslovaškem, Poljskem, Ogerskem, v Avstriji, Švici, Nemčiji, na Francoskem, Belgiji, Španiji, Nizozemskem, Angleškem in Združ. državah v Ameriki.

6. Uspehi. Do konca 1921 je bilo v misijone poslanih: 11,553.825 lir v gotovini; v predmetih za razne potrebščine približno za 1,000.00 lir, razentega 152.000 izvodov knjig v afriških jezikih, ki jih je dala tiskati družba.

7. Osojbe. Koncem 1921: 101 pomožnih misijonark, 145 zunanjih udov, 45.270 podpornikov in kakih 500.000 udov iz različnih dežel sveta.

7. Vrhovna hiša. Rim (23) via dell' Olmata 16, kjer je tudi mednarodni novicijat.

Krščanskim dekletom.

Družba sv. Petra Klaverja za afriške misijone potrebuje v svojih zavodih ne le gospodičen z višjo šolsko izobrazbo, ampak tudi mladenke, ki znajo kuhati in razumejo druga gospodinjska in domača opravila. Vendar je treba predvsem tudi njim pravega redovnega poklica in krepkega zdravja ter da razumejo nekollko nemški. Pridne in dobro vzgojene mladenke s temi lastnostmi naj se zaupno obrnejo na vrhovno voditeljico Klaverjeve družbe, Rim 23, via dell' Olmata 16.